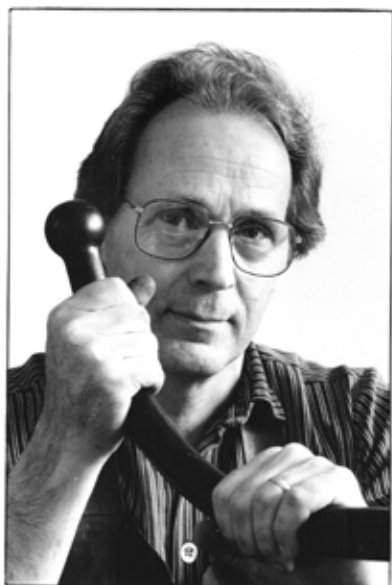

INNEHÅLL

Förord	7
Biografi	9
Konstgrafiska	36
Skulptören	62
Grafikern	130
Japanresan	168
Mexikoresan	174
Stora pressen	176
Penninglotten	192
Alhambrasviten	194
Harmonografen	212
De fem elementen	220
Efterord	248

Det är lätt att man hamnar i teknikresonemang när man skriver om en grafiker, särskilt om han är så skicklig som Berndt Jutemar. Samma sak med verktyg och stensorter när det gäller en stenhuggare, en annan konstform där Berndt Jutemar är verksam och driven. Visst är tekniken viktig. Men det är alltid konsten som är det mest intressanta.

Den här boken handlar om grafikern och skulptören Berndt Jutemar. I hans fall är den tekniska förfarenheten så självklar att motiv och uttryck på ett naturligt och ostört sätt får huvudintresset. Hans konsts brännpunkt är de konstnärliga uttrycken och det har därför fallit sig naturligt att det också blir den här bokens fokus.

Framställningen utgår främst från verken, vad de inspirerats av och hur de inspirerar. Konstnärens intentioner och betraktarens tillägnelse är andra ingångar i framställningen.

Under en lång tid, som varit inspirerande och lärorik, har vi gått igenom det stora oeuvre som är Berndt Jutemars. Bilderna och skulpturerna och de tankar och resonemang de lockat fram har varit vårt huvudintresse. Och intressant har det sannerligen varit. Och lärorikt på det särskilda och djupgående sätt som en inspirerande konstnär och hans intressanta verk är. Samtalen inför de här verken har varit omistliga och gett många perspektiv på konsten.

Flera av resonemangen i boken har kommit fram i samtal med Berndt själv och några av hans kollegor. Men det har också varit spännande och givande att plocka fram gamla handlingar som kataloger, tidningsklipp och ta del av olika minnen från skilda tider.

Flera personer har på olika sätt i stort och smått hjälpt till att göra den här boken bättre.

Jag vill tacka Chennet Juhlin, Stefan Hammenbeck Eichberger, Marianne Olsson och Eva Borg som hjälpt till och inspirerat på olika konstruktiva sätt.

En konstbok med ambitioner är helt beroende av att bilder och text återges och presenteras på allra bästa sätt. Ett särskilt tack till vår formgivare och fotograf Rune Lindström vars skicklighet och kreativitet varit ovärderliga för bokens utformning.

Boken släpps i samband med tre utställningar med Berndt Jutemars konst. De sker på Skövde konstmuseum, Galleri Lucifer och i Skaraborgs konstgrafiskas galleri. Det blir triss i Jutemar som sig bör på hans nittioandra födelsedag 20220222. Det är ett tal med särskilda kvaliteter liksom den konst som då kommer att visas

Österäng i oktober 2021

BO BORG

Berndt Jutemar

Invigningen i stadshuset 2007

– Han är en igångsättare, en genomförare, en etsare och numera även skulptör. En organisatör av triennaler och nordiska grafikinternationaler, två gånger ordförande i Grafiska Sällskapet – men framförallt konstnär

Lise Lundgren för Grafiska Sällskapets styrelse
när han 2002 fick sällskapets stipendium

NÄR OCH HUR BÖRJAR HISTORIEN om en konstnär? Hur kommer konsten in i en människas liv och varför tar den successivt över det. Och vad är det som kommer att styra motivval, teknik och stil? Varat ger viktiga byggstenar när medvetandet byggs upp. Och medvetandet spelar i sin tur en avgörande roll om det blir konst och hurudan den blir.

När Berndt Jutemar ser tillbaka på sitt liv kan han inte identifiera en enskild händelse som gjorde att hans liv skulle komma att helt domineras av konsten. Men allteftersom byggdes intresset upp och drivkrafterna växte sig starkare och formade hans identitet. Han fick ett liv i konsten. Vissa livsomständigheter och händelser måste ha varit särskilt viktiga.

– Redan som liten var bilden det självklara sättet för mig att berätta om mig själv och vad jag upplevde.

Berndt Olof Jutemar föddes en kall vinterdag 22 februari 1930 i Kyrkefalla församling.

– *Det är fint att vara en Kyrkefallapöjk. I alla fall i Kyrkefalla.*

Modern, vars flicknamn var Edit Viola Gustava Lind, var född 1894. Hon var bördig från Kvillinge i Östergötland och av tjänstemannasläkt. Hon utbildade sig till sjuksköterska. Yrkeslivet avslutades, som vanligt var på den tiden, när barnen kom.

Fadern Oscar Jonsson föddes 1895 i Jutahem i Agnetorps församling. Sönerna tog senare namnet Jutemar efter farfaderns gård Jutahem.

Edit Viola Gustava Lind, född 1894

Föräldrarna träffades i Linköping under studietiden. Fadern utbildade sig till folkskollärare. Han var också handelsutbildad och verkade som lärare och skolledare hela sitt yrkesliv.

Familjen fick fyra barn. Inge och Berit är äldre än Berndt och Ulla-Kajsa är yngre. Familjen var välbeställd. Berndt växte upp i en borgerlig miljö, med den kulturanknytning det ofta innebär.

Berndt bodde första året i Tibro. Sedan flyttade familjen till Falköping. Hans skolgång började där. Under krigsåren

började han i realskolan vid 12 års ålder och tog realexamen i Falköping. Han var duktig att teckna redan under den tidiga skoltiden. Senare i realskolan fick klassen en särskild teckningslärare. Berndt

Oscar Jonsson, född 1895

fick beröm för de bilder han gjorde. Det stärkte självförtroendet. Intresset för bilden som uttrycksmedel och kommunikationssätt fick näring. Det finns ett arbete från den här tiden bevarat. Det är en relief som redan innehåller några av de drag som senare kom igen hos konstnären Berndt Jutemar. Dels tekniken, det är en relief, och dels innehållet är hämtat ur historien och myterna. Så kom han ofta att arbeta som mogen konstnär.

Den här mycket tidiga träreliefen gjorde han i tolvårsåldern då han gick på realskolan. Han deltog under de här åren i träslöjd på fritiden en gång i veckan. Den skurna, cirka trettio centimeter höga, reliefen monterades på ett litet skåp

Franciskus

där han hade sina skolböcker. Han har skurit ut en munk omgiven av fåglar. Motivet har både en konstnärlig och litterär förlaga. Redan här kan man märka Berndts intresse för historia och myter. Den avbildade var den helige Franciskus. Han är djurens skyddshelgon. Den unge Berndt hade nog sett någon bild av det berömda motivet där Franciskus predikar för fåglarna. Giotto har gjort en av de mest kända, men motivet är vanligt även i andra tolkningar. Redan här märks Berndts omsorg om hantverk och detaljer och hans vilja att bilden inte bara ska vara dekorativ utan också ska bära och gestalta ett innehåll.

Berndt växte upp i ett hem med breda kulturella intressen och en öppenhet inför

olika kulturyttringar. Hans föräldrar läste mycket. Hans systrar ägnade sig mycket åt musik. Farbrodern Axel Jonsson ritade hus, skolor och lärarbostäder. Men Falköping var inte någon konstmetropol precis.

– *Bildutbudet i min barndoms Falköping var inte mycket att hurra för.*

Det fanns inget konstmuseum, men det dök upp en och annan konstutställning på Stadshotellet. Gösta Pettersson var Falköpings konstnär med stort K. Hans konst var habil och gammaldags. Den satte inga djupare spår hos den unge Berndt Jutemar.

Efter realskolan kom han in på gymnasiet i Skövde. Han gick naturvetenskaplig linje.

– *Jag var och är naturvetare ut i finger-spetsarna.*

Skolan skötte han ordentligt och han var flitig och duktig. Under gymnasietiden var han en aktiv och framgångsrik ungdomsidrottare. Kortdistanslöpning, 100 och 200 meter var några av de grenar han tävlade i. Han var också framgångsrik längdhoppare och gjorde bra ifrån sig i kastgrenar som t. ex. diskus. På distriktsnivå tävlade han under skoltiden för Falköpings Allmänna Idrottsklubb (FAIK). Han deltog också i friidrottstävlingar på riksnivå i flera år, bland annat Skolungdomens Hösttävlingar på Stockholms Stadion som representant för Skövde Högre Allmänna Läroverk.

Framgångarna gjorde att han fick ett stipendium i gymnastik och idrott. Priset var att delta i Svenska Aeroklubbens segelflygskola en sommar. Berndt lärde sig att segelflyga. Intresset för flyg har levt kvar och märks bland annat i hans intresse för drakar som senare blev motiv för en serie grafiska blad.

Idrottsintresset har hängt i. Han har spelat tennis regelbundet långt upp i åttioårsåldern. Engagemanget innebar också till exempel ideellt arbete med Skövde idrottshistoriska Sällsks Museum i Billinge och bland annat har han utformat deras logotyp.

I slutet av gymnasietiden började han besöka konsthallen i Skövde tillsammans med skolkamrater. Kompisarna var mest intresserade av dekorativ surrealism à la Halmstadgruppen. Surrealismen var inget för en rationell naturvetare som Berndt. Hans konstintresse drog åt ett annat håll, mot konst av ett annat slag. Ett av de starkaste konstminnena från den tiden var en utställning med Carl Kylberg som presenterades i Skövde. Det som visades var ett göteborgsinfluerat måleri av det slag Kylberg jobbade med innan han hittade sin mogna stil som vi idag ser som hans typiska. Det var bra konst som gav starka intryck och känslor. De här upplevelserna stärkte hans dragning till konsten.

Studentexamen avlade han på reallinjen på Högre allmänna läroverket i Skövde 1949. Bland hans goda vitsord sticker stort A i gymnastik och teckning ut. Han var också bra i matematik och de naturvetenskapliga ämnena.

Konsten var hans huvudintresse och successivt ägnade han sig allt mer åt den från den här tiden. Den upptog på olika sätt hans tankar.

Han började allteftersom förstå att man kunde ägna sig åt konst som yrke. Den tanken sådde ett starkt och livskraftigt frö.

Men först var det en yrkesutbildning som gällde. Han hade starka normer och värderingar hemifrån. Hans pappa hade sagt att om Berndt ville bli konstnär var det gott och väl. Men kravet var att han först skulle ha en utbildning han kunde försörja sig på.

Pappa Oscar sade bestämt, och på det fanns det ingen prutmån: ”Du får skaffa dig en stadig inkomst, sen får du vara hur mycket konstnär du vill.” Det var ord och inga visor.

– *Det har blivit min modell hela livet, säger Berndt*

Utbildningen fortsatte och han började på Lärarhögskolan i Jönköping i tjugooårsåldern. Utbildade sig till folkskollärare, men kom aldrig att jobba sammanhängande som det. Bild var ett av tillvalen under utbildningen. För att skaffa så kallad behörighet läste han dessutom engelska en termin. Till det kom också högskolekurs i Näringsgeografi med fältmätning.

Han hade uppskov med militärtjänstgöringen för att avsluta sina studier. Vid testerna inför militärtjänstgöringen blev han uttagen till fältmätare och eldledare. Värnplikten gjordes som artillerist vid A6 i Jönköping.

Därefter fick han tjänst som lärare i Skövde.

Pappa Oscar i centrum, Linköping, 1920-tal

Berndt och hans bror, Falköping 1949

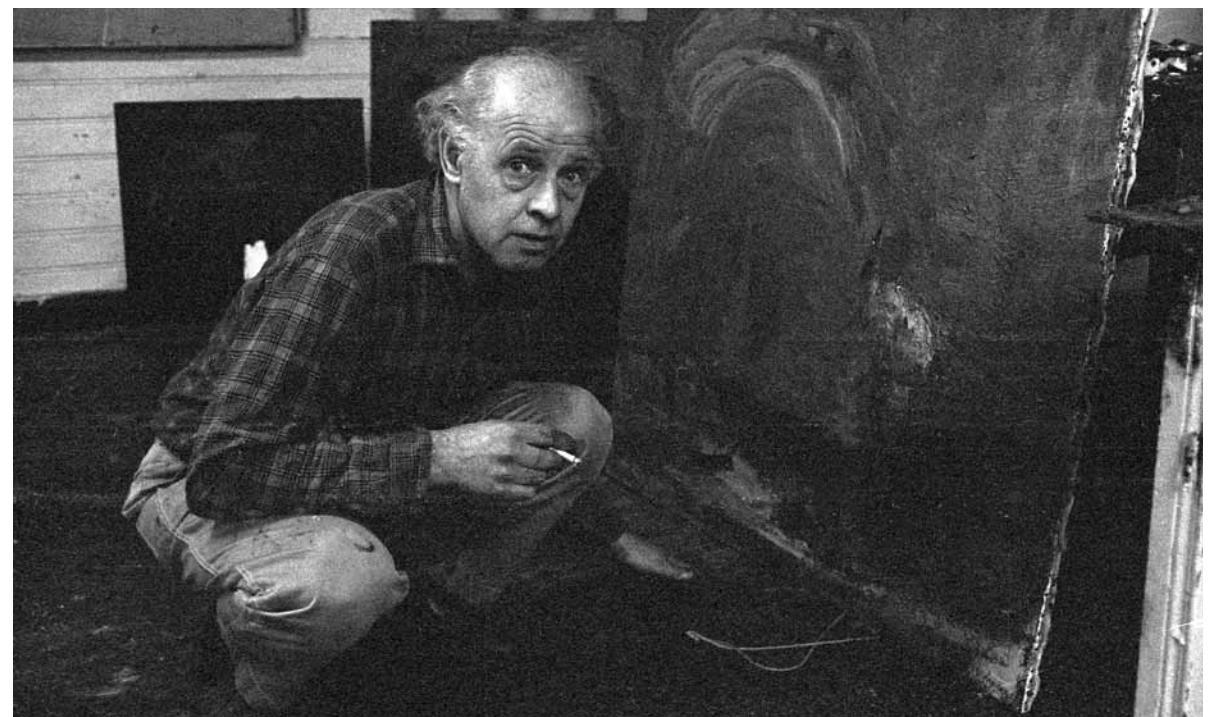

Stockholm stadion, 1948

Berndt presenterar Lars Karlén för kung Gustav VI Adolf på utställningen R-68

BLA - Bengt Lennart Andersson (1924–2016)

hedrade med ett besök. Hans stora intresse för teckning var känt, så självklart innehöll utställningen därför en fyllig avdelning med teckningar. Berndt guidade kungen runt i utställningen. Utställningen som helhet presenterades av Berndt och de enskilda konstverken av de enskilda konstnärerna.

Målaren Bengt Lennart Andersson fick särskilt bra kontakt med kungen och de samtalade länge om hans målning. Den målningen köpte Berndt, som är en ivrig och kvalitetsmedveten samlare, efter utställningen.

Berndt hade tjänstledigt från sin lärartjänst för att arbeta som konsthallsintendent. Skolchefen i Skövde menade att nu fick han bestämma sig om det var läraryrket eller konsthallsjobbet han skulle välja. Något mellanläge bjöds inte längre.

Konflikten med kulturnämnden om utställningsverksamhetens innehåll och kvalitet tog på krafter och arbetslust. Dessutom var indendentuppdraget dåligt betalt.

– Jag ville att skövdeborna skulle kunna se det allra bästa i sin konsthall. Jag tyckte inte att jag fick driva verksamheten med den kvalitet jag ville ha.

Berndt återgick därför till skolan och lärarjobbet. Som pedagog valde han konsten som sitt viktigaste och mest prioriterade område. Han efterträddes av vännen och konstnärskollegan Lennart Wilkmar som intendent vid Skövde Konsthall vid årsskiftet 1969/70.

Berndt hade inte tappat lusten till att jobba med konstfortbildning och att göra utställningar av kvalitetskonst. 1969 startade han en artoteksverksamhet i sin hemkommun Skultorp. Skultorp var en egen kommun på den tiden. Berndt fick en egen lokal till artoteksverksamheten i en före detta banklokal i Kommunhuset.

Artoteket var ett folkbildningsprojekt som jobbade med utlåning av konst och utställningar med konst till salu curerade av Berndt Jutemar. Den första utställningen hette *Mitt i byn* och hade vernissage den 21 september 1969. Man hade verk i Kommunhusets sessionssal, men också utomhus på Kommunhusplatsen. I den illustrerade katalogens förord skrev Berndt programmatiskt bl. a: ”Vi som bor på landet har inte många tillfällen att reagera på konstföremål i vår vardagsmiljö.” och vidare: ”Vi vill så gärna att konsten ska vara oss till lags. Måste ändå inte en av dess viktigaste uppgifter vara att motverka vanetänkande, att få oss att se något vi förut inte upptäckt. Med en sådan inställning som utgångspunkt kan en vandring *Mitt i byn* bli stimulerande.”

Utställningen innehöll skulpturer av ett imponerande startfält, med arbeten av tunga namn som *Tony Emilson, Liss Eriksson, Inga Hellman, Elli Hemberg, K.G. Lindahl, Bror Marklund, Lars B. Millhagen och Britta Nehrman och Ninnan Santesson.*

Utställningen möttes av stort publikintresse och många positiva reaktioner.

Lennart Wilkmar (1923–2007)

Ett av de utställda verken Liss Erikssons bronsskulptur *Mor med barn* köptes på Berndts förslag in av Skultorps kommun och placerades permanent i Kommunhusparken.

Berndts utgångspunkt för arbetet med Artoteket var att, efter sina erfarenheter av arbetet i Skövde Konsthall visa, att så här bra utställningar kan man göra om man bara har kvalitet som urvalskriterium. Artoteket blev på så sätt hans svar på den motsättning om utställningskvaliteten som han erfarit i sitt arbete som intendent på Skövde konsthall.

Vid den här tiden gick en hård vänstervind som krävde politiska bilder fram över landet, särskilt i västsverige. Artoteket tog emot många ickepolitiska konstnärer som hade svårt att få ställa ut i det utställningsklimatet.

Berndt ställde ut den tidens bästa svenska konstnärer. Bland de många utställarna kan t ex *Harald Lyth och Lennart Aschenbrenner* nämnas. Bland de lokala konstnärerna valde han också de bästa som *Gerd och Henrik Allert, den fina brodösen Kerstin Persson på Tre Bäckar, Edna Cers, Torbjörn Nolkrantz, Lasse Persson, och John "Jompa" Ahlgren.*

Berndt tog emellanåt emot skolklasser för visningar. Då hade han särskild nytta av att han är både konstnär och lärare.

Man kan säga att Artoteket i Skultorp under Berndts ledning blev ett konstcentrum i Skövdes utkant. Det uppskattade arbetet fick stöd från besökarna och stödföreningen Artotekets Vänner bildades.

Berndt blev efter hand alltmer upptagen av sitt eget konstnärskap och den tids- och arbetskrävande verksamheten med Artoteket ebbade successivt ut.

SKARABORGS
KONSTGRAFISKA
VERKSTAD

– Jag tror stenhårt på grafiken och är glad att ha aktivt bidragit till att det finns bra arbetsförhållanden, utrustning och kompetens för att koppargrafiken inte bara ska leva vidare utan utvecklas på ett vitalt sätt.

Berndt Jutemar

Torbjörn Nolkrantz vid pressen

Trots att många av konstnärerna som flyttat till Göteborg som Lars-Erik Ström, Bengt Winberg, Edna Cers, John ”Jompa” Ahlgren, Eva Ström Svensson och Jan-Erik Svensson var högskoleutbildade konstnärer, kände de ändå behov av att utöka sina kunskaper om, och färdigheter i, koppargrafik. I Skaraborgs konstgrafiska verkstad blev teknisk utrustning tillgänglig och det fanns kollegor, material och handledning när sådan behövdes. Att kurserna var betalda var ingen nackdel för intresset.

Kollegan *Chennet Juhlin*, själv framstående grafiker säger: ”Berndt Jutemars arbete har betytt så mycket för oss konstnärer. Han har i otaliga föreläsningar

missionerat om oss och om grafiken. Han gjorde grafiska verkstaden till ett kompetenscentrum vi hade stor nytta av. Han har alltid varit en juste kollega som generöst hjälpt till med att lösa tekniska problem i grafiken och delat med sig av sina omfattande och djupa grafikkunskaper.”

Den viktiga grafikutbildningen kom till på sjuttioalet. Berndt hade jobbat på Thormod Larsens verkstad i Helsingborg sedan början av femtioalet. Det var en av landets ledande grafikverkstäder. Här fick Berndt många impulser och idéer till hur verkstaden kunde utvecklas och han hade drivet och handlingskraften att implementera dem. Forum i Malmö bedrev också

grafikutbildning under ledning av konstnären och rutinerade tryckaren Bertil Lundberg.

Det blev en livaktig tid för grafiken. Skaraborgs Konstgrafiska verkstad var full av aktiviteter och arbetsglädje. Den blev en viktig nod i den skaraborgska konstinfrastrukturen.

Grafikkurs 1985
Deltagare från vänster främre raden
Lars-Erik Ström, Eivor Hedberg,
Kerstin Engeström, Lis Kläpp

Andra raden Norbert Robles,
Lennart Wilkmar, John Ahlgren,
Berndt Jutemar

Bakre raden Nils-Erik Mattsson,
Eva Zettervall, Bengt Winberg,
Jan-Erik Svensson,
Edna Cers, Britt Hedman.

Chennet Juhlin, 2017

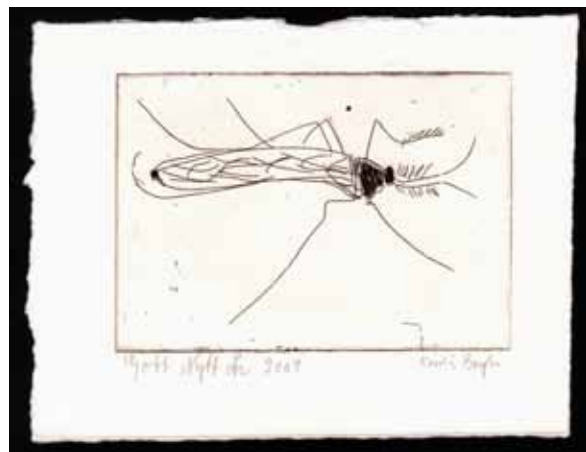

– Skaraborgs Konstgrafiska verkstad blev viktig för många konstnärer och det var viktigt för mig. Kerstin Bergh

Kollegan Kerstin Bergh kom att börja arbeta på Skaraborgs Konstgrafiska verkstad när hon flyttade från Tidaholm till Skövde. Arbetet med stenlitografi hade blivit för tungt för henne. Men med sin typiska entusiasm och målmedvetenhet jobbade hon nu med koppargrafik.

Hon berättar att Berndt var en skicklig pedagog och fin kollega. När hon skulle göra en av sina första färgetsningar med flera plåtar kämpade hon spänt vid sin arbetsplats. Skulle det här funka? Berndt kom förbi och tittade noggrant och intresserat. Sen sa han: *Så där ska det se ut.* Kerstin minns med värme än hur mycket det där erkännandet av koppargrafikproffset Berndt betydde för henne.

Kerstin jobbade på verkstaden tills hon flyttade till Göteborg. Hon blev en av de främsta och gjorde många fina blad, bl a den svit till Alan Peterssons Barfotasånger

Etsning av Kerstin Bergh, 2009

som ingår i Skövde Konstmuseums samlingar.

Galleristen Rune Lindström, vars Galleri Lucifer ligger granne med verkstaden säger: ”Berndt Jutemar har varit viktig för grafiken i västsverige. Utan hans målmedvetna envishet och kontaktskapande hade vi inte haft ett så starkt och högkvalitativt grafikcentrum som Skaraborgs Konstgrafiska i Skövde. Verkstaden innebar dessutom att de ensamarbetande konstnärerna fick arbetskamrater. Det tillsammans med nya media med nya utmaningar höjde avsevärt den konstnärliga temperaturen i gamla Skaraborg.”

Berndts insatser för verkstadens tillkomst, drift och kvalitet är omistliga. Den 5 mars 2019 tilldelades han därför ett hedersmedlemskap i Skaraborgs Konstgrafiska Verkstad av ett enhälligt årsmöte. Man ville uttrycka sin uppskattning och tacksamhet för hans viktiga insatser.

– Jag är glad att vi hittade en form som hittills hållit i fyrtio år och som känns levande och vital även idag.

Berndt har samarbetat med flera av konstnärerna som var verksamma på Skaraborgs Konstgrafiska verkstad.

1981 gjorde han en mapp grafiska blad tillsammans med Henrik Allert, Lennart Wilkmar och John ”Jompa” Ahlgren. Plåtarna gjordes i Berndts ateljé och upplagan trycktes hos mästertyckaren Ole Larsen i dennes verkstad i Helsingborg.

Grafikmapp 1981
Gjordes i Berndts ateljé i Skultorp.
När Skaraborgs Konstgrafiska Verkstad följande år erbjöd arbets- och tryck-
möjligheter övertog verstden
portföljutgivningen

V 41 1981

**JOHN
AHLGREN**

**HENRIK
ALLERT**

**BERNDT
JUTEMAR**

**LENNART
WILKMAR**

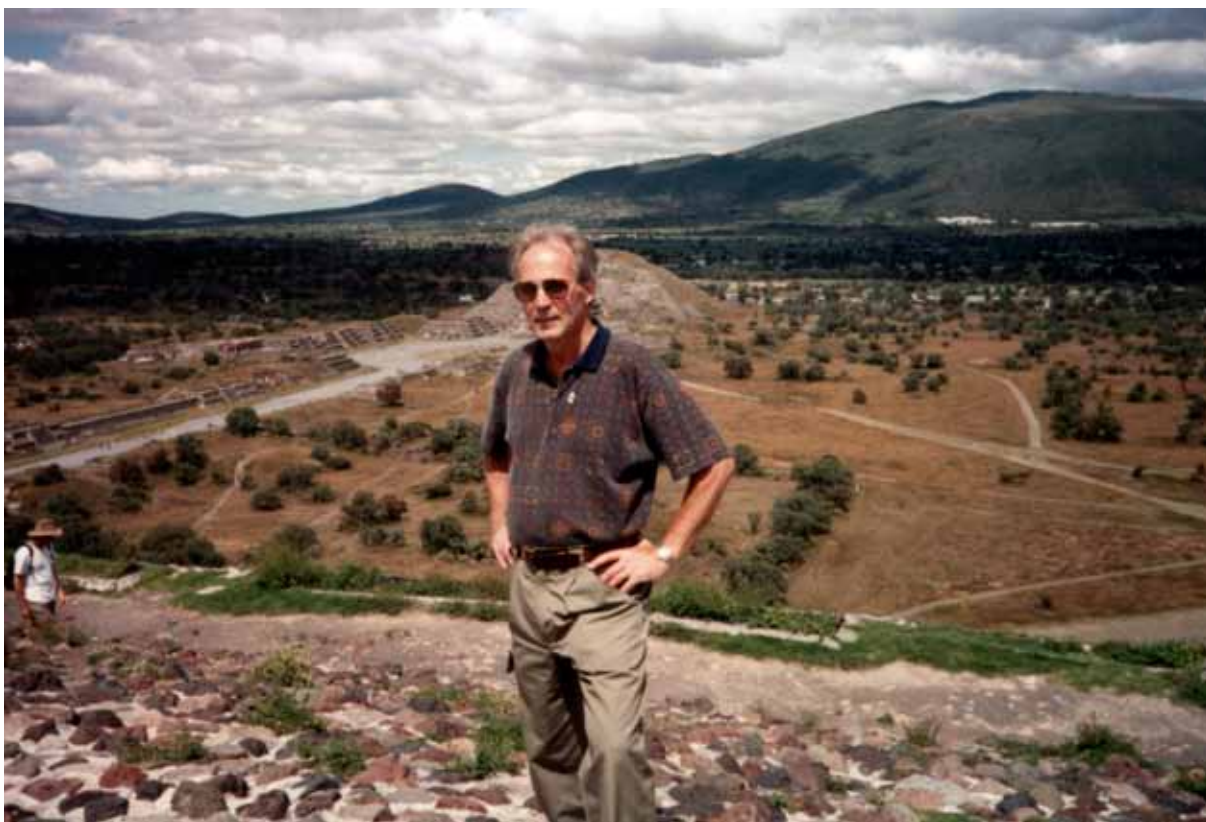

Lars Johansson var en av dem som aktivt arbetade på grafiska verkstaden. Tillsammans gjorde Berndt och han mappar med grafiska blad. En av dem var Livstecken från 1983 som innehöll både svartvita bilder och färgtryck. Den trycktes i sextioupplaga hos Ole Larsen i Helsingborg.

1986 gjordes en mapp med boulemotiv av några konstnärer som spelade boule tillsammans på banan i Boulongerskogen. Mappen innehöll blad av Norbert Robles, Lars Johansson och Berndt.

Berndt framför Solpyramiden i Mexico, 1994.

1994 gjorde Berndt en resa med Grafiska Sällskapet till Mexico. Intrycken och erfarenheterna därifrån har betytt mycket för Berndts konstnärskap. Aztekernas och Olmekernas form och symbolvärldar sådde viktiga frön i hans konst som växte sig starka. Efter resan gjorde han tre färgetsningar i stort format, 1 x 2 meter, som är centrala i hans oeuvre.

1996 gjorde han en stensulptur vars motiv byggde på intryck från Mexiko. Det var en skulptur i litet format som förställde en Mexikansk mask i form av en fjäril. Den skulpturen låg till grund för den datorbearbetade färgetsningen Stenfjärilsskugga. Den blev motiv på en penninglott och ställdes ut i många länder.

Stenfjärilsmask

På förslag av konstchefen i Skövde, Stefan Hammenbeck, fick Berndt 2001 det prestigefulla uppdraget att göra en skulptur att placeras på torget vid entrén till Arena Skövde. Han fick full frihet i förslagslämnandet. Han högg en form inspirerad av kungsängsliljans fruktkropp. Förstoringen gjorde det lilla fröet monumentalt. Han gav skulpturen namnet Vitalis.

På uppdragsgivarens förslag göts skulpturen i brons som patinerades. Skulpturen blev en konstnärlig fullträff och blev mycket uppskattad. Den är folklig utan att göra avkall på kvaliteten.

– *Vitalis blev en stor framgång, och mitt genombrott som skulptör i det offentliga rummet.*

Den har följts av ett antal större utsmyckningar på olika platser i kommunen.

2007 invigdes ännu ett verk i offentlig miljö. Skulpturen Triakistetraeder placerades i Skövde Stadshus entré. Den geometriska formen är utförd i rostfri plåt med en oerhörd precision i utförandet. Med den inleddes ett samarbete med Furhoffs Rostfria AB. De är experter på de olika precisionsverktyg som är nödvändiga för den exakthet och finish i materialet som är nödvändiga för det konstnärliga uttrycket.

2008 invigdes hans stora skulptur i hemorten Skultorp. Den hade tillkommit

på initiativ av konstitresserade kommuninnevånare och företag. Skulpturen är till del en "Stjärna" av rostfri plåt. Den står på en mycket stor sockel i jämtländsk kalksten på 5,4 ton. Utförandet av den monumentala skulpturen var ett samarbete mellan förutom Berndt skickliga specialister och hantverkare. Plåtstjärnan är ett precisionsarbete av Furhoffs Rostfria AB.

2009 visade han utställningen *I min egen tid* på Galleri Stockselius i Skövde. Det var en generalmönstring av hans grafik genom åren som visade den utveckling han genomgått både i teknik och i motiv och konstnärligt innehåll. På utställningen visades också skulpturer i sten och några i rostfri plåt. Katalogomslaget pryddes av den fina skulpturen i sten och rostfri plåt som heter Stjärnlik Dodekaeder. Den köptes in av Rapp fastigheter och har stått i entrén till deras kontor vid Sandtorget. Den skadades och stals 2019 och är inte återfunnen när detta skrivs.

Utställningen var en stor framgång både konstnärligt och försäljningsmässigt och möttes av en stor publik och imponerad kritik.

2015 visades utställningen, *I min egen tid*, på Skövde konstmuseum. Den var ett samarbete med Skövde Allmänna Konstförening. Föreningen såg valet av utställare som självklart. Deras ordförande Jan Gustafson skrev bland annat: "Berndt Jutemar är en skicklig och spännande konstnär och har under lång tid haft en central plats i Skövdes konstliv. Att få visa upp hans konstnärskap i en bred utställning gladdade och lockade oss. I utställningen visades bl. a en rad av Berndts viktiga skulpturer och hans magnifika storformatsblad i en blandning av litografi och träsnitt som heter Hommage á Posada.

Hösten 2019 hade han en utställning på Skaraborgs Konstgrafiska Verkstad under rubriken Under Posadas hatt. Berndt hade gjort en donation till verkstadens arkiv av de svartvita stenlitografier han gjorde under en kort period på nittioalet. Det handlade om ett tiotal verk med motiv inspirerade av Berndts resa med Grafiska Sällskapet till Mexiko.

Utställningen besöktes av konstvetaren Lupita Alvarez Fredén som var i Sverige för att bygga upp ett Mexikocenter. Hon skulle också göra en utställning på Världskulturmuseet i Göteborg. Hon ville visa hela Berndts utställning där. Så blev det och utställningen öppnades på "de dödas dag", den 2 november 2019. Dagen är en viktig högtid i Mexiko där de dödas andar firas.

Skultorpsstjärnans invigning, 2008

Berndts senaste offentliga utsmyckning finns på äldreboendet Björkgården i Mariestad. Det invigdes 2020. Han har skapat vad han kallar en tredimensionell mosaik. Skulpturen heter 3D mosaik och har undertiteln Horror Vacui. Den är gjord i norsk kalksten i vackra blå toner. Den står på en gjuten sockel utomhus på en gräsmatta. Den nu gamle skulptören tar med det här verket tillvara på den nya tekniken på stenhuggerierna med datastyrda fräsar som gör att man kan tillverka alla stenformerna maskinellt. Skulpturen står på en gjuten sockel utomhus på en gräsmatta.